

การควบคุมระบบตัวแปรตัวเดียว แบบ IMC

Internal Model Control of Single Input Single Output Systems

ดร.มงคล มงคลวงศ์โรจน์

อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

บทความนี้กล่าวถึง การออกแบบระบบควบคุมด้วย IMC (Internal Model Control) สำหรับระบบควบคุมแบบป้อนกลับเชิงเส้นตัวแปรตัวเดียวโดยย่อ ทฤษฎีความเสถียรของระบบควบคุมด้วย IMC พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างการออกแบบระบบควบคุมด้วย IMC เพื่อแสดงให้เห็นว่า IMC สามารถนำมาประยุกต์กับระบบต่าง ๆ ในทางปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

บทนำ

ทฤษฎีระบบควบคุมอัตโนมัติ มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อวงการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย ทฤษฎีระบบควบคุมอัตโนมัติ ปัจจุบันมีอยู่หลายทฤษฎีด้วยกัน อาทิเช่น Optimal Control, Smith Predictor, Inferential Control, Model Algorithmic Control, Dynamic Matrix Control และ Internal Model Control ระบบควบคุมอัตโนมัติ โดยทั่วไปนิยมใช้ระบบควบคุมแบบป้อนกลับเกณฑ์ตัดสินในการวัดคุณภาพของตัวควบคุมสามารถพิจารณาได้ดังนี้ ประการแรกความสามารถในการรักษาให้เอาว์พุท หรือ ตัวแปรที่ต้องการควบคุมไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อมีสิ่งรบกวนที่สามารถวัดได้หรือสิ่งรบกวนที่ไม่สามารถวัดได้ (Measureable and Unmeasureable disturbances) กระทำต่อระบบ หรือ ขบวนการนั้น ๆ ประการที่สอง เมื่อมีการเปลี่ยนค่า set point เอาว์พุทจะต้องเปลี่ยนตามได้อย่างเรียบ และ รวดเร็ว ประการที่สาม ความเสถียร และสมรรถนะของระบบจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

บทความนี้จะกล่าวถึงทฤษฎี Internal Model Control (IMC) ซึ่งได้ถูกพัฒนามาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1982 โดย Gacia, C.E. และ Morari, M. [1]

สามารถเขียนเป็น Block Diagram ในรูปของลาปลาซ ตามรูปที่ 1 ได้ดังนี้

$$m(s) = \frac{g_c(s)}{\{1 + g_c(s) [g(s) - \tilde{g}(s)]\}} [y_s(s) - d(s)] \dots\dots\dots(1)$$

$$y(s) = \frac{g(s)g_c(s)}{\{1 + g_c(s) [g(s) - \tilde{g}(s)]\}} [y_s(s) - d(s)] + d(s) \dots\dots(2)$$

$m(s)$ = สัญญาณควบคุม (Manipulated Variable)

$y(s)$ = เอาว์พุท หรือ ตัวแปรที่ต้องการควบคุม

$d(s)$ = สิ่งรบกวน (Disturbance)

$g(s)$ = ทรานเฟอร์ฟังก์ชันของระบบ

$\tilde{g}(s)$ = โมเดลคณิตศาสตร์ของระบบ

$g_c(s)$ = ตัวควบคุมระบบ (Controller)

$y_s(s)$ = ค่าที่ตั้ง (Set point)

คุณสมบัติของ IMC

พิจารณาถึงผลที่ได้จากสมการที่ (2) เป็นดังนี้

1) สำหรับ Perfect Model : $\tilde{g}(s) = g(s)$ แทนค่าลงในสมการที่

(2) จะได้

$$y(s) = g(s) g_c(s) [y_s(s) - d(s)] + d(s) \dots\dots\dots(3)$$

สมการที่ (3) แสดงให้เห็นว่าระบบควบคุมแบบป้อนกลับจะเสถียรก็ต่อเมื่อ

$g(s) \cdot g_c(s)$ เสถียร

2) เมื่อเลือกให้ $g_c(s) = \tilde{g}^{-1}(s)$ แล้วแทนในสมการที่(2) ก็ จะได้

$$y(t) = y_s(t) \dots\dots\dots(4)$$

สมการที่ (4) แสดงให้เห็นว่าเป็นกรณี Infinite gain

3) เมื่อสมมติ $\lim_{t \rightarrow \infty} d(t) = d =$ ค่าคงที่

แล้วเลือก $\lim_{t \rightarrow \infty} y_s(t) = y_s =$ ค่าคงที่

และ $g_c(0) = \tilde{g}^{-1}(0)$

โดยอาศัย Final Value Theorem จะได้

$$\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = y_s \dots\dots\dots(5)$$

สมการที่ (5) แสดงให้เห็นว่าไม่เกิดค่าผิดพลาด (Offset)

การออกแบบตัวควบคุมของระบบควบคุมด้วย IMC

จากคุณสมบัติของ IMC ทั้งสามข้อในสมการที่ (3) (4) และ (5) แสดงให้เห็นว่าสามารถออกแบบตัวควบคุมโดยการแยกเตอร์โมเดลคณิตศาสตร์ออกเป็นสองส่วน ดังนี้

$$\tilde{g}(s) = \tilde{g}_+(s) \cdot \tilde{g}_-(s) \dots\dots\dots(6)$$

โดยที่ $\tilde{g}(s) =$ โมเดลคณิตศาสตร์ของระบบ

$\tilde{g}_+(s) =$ โมเดลคณิตศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย Time delay หรือ ส่วนที่ไม่เสถียร

$\tilde{g}(s)$ = โมเดลคณิตศาสตร์ที่สามารถเป็นจริงได้และเสถียร

เพราะฉะนั้น ตัวควบคุมของระบบควบคุมด้วย IMC คือ

$$g_c(s) = \tilde{g}^{-1}(s) \dots\dots\dots(7)$$

เพื่อให้เป็นไปตามสมการที่ (4) คือ $g_c(0) = \tilde{g}^{-1}(0)$ ดังนั้น จำเป็นต้องให้ $|\tilde{g}_+(0)| = 1$ และเนื่องจากว่าในทางปฏิบัติไม่สามารถได้โมเดลคณิตศาสตร์ที่สมบูรณ์เหมือนระบบจริง (Perfect Model) ดังนั้น

$$g(s) = \tilde{g}(s) [1+L(s)] \dots\dots\dots(8)$$

และ $|L(i\omega)| \ll 1(\omega)$

โดยที่ $L(s)$ = Uncertainty ของโมเดลคณิตศาสตร์

ให้ $g_c(s) = \tilde{g}^{-1}(s) \cdot h(s) \dots\dots\dots(9)$

โดยที่ $h(s)$ = ฟิเตอร์ (Filter) ทำหน้าที่ช่วยเมื่อโมเดลคณิตศาสตร์ ไม่ Perfect.

ในระบบควบคุมอัตโนมัติที่ควบคุมด้วย IMC ทางปฏิบัติได้แสดงในรูปที่ (2) ซึ่งเป็น Block Diagram เมื่อโมเดลคณิตศาสตร์ไม่ Perfect จากรูปที่ (2) หักกล่าวพอสรุปได้ว่าระบบควบคุมป้อนกลับจะเสถียรก็ต่อเมื่อ

$$|h(i\omega) \cdot \tilde{g}_+(i\omega) \cdot L(i\omega)| < 1 \dots\dots\dots(10)$$

เนื่องจาก $|\tilde{g}_+(i\omega)| = 1$ จากสมการที่ (10) จะได้ว่าขนาดของฟิลเตอร์เป็นดังนี้

$$|h(i\omega)| < 1^{-1}(\omega) \dots\dots\dots(11)$$

การออกแบบระบบควบคุมด้วย IMC ขนาดของฟิลเตอร์ในทางปฏิบัติจะใช้ค่าดังนี้

$$|h(i\omega)| = [1 + \beta_r]^{-1} \dots\dots\dots(12)$$

โดยที่ β_r เป็นค่าเสมือน Safety factor ซึ่งมากกว่า หรือเท่ากับประมาณ -3 d b หรือเท่ากับ $\frac{1}{\sqrt{2}}$

ตัวอย่าง กำหนดให้ทรานเฟอร์ฟังก์ชันของระบบ

$$g(s) = \frac{5(s-1)e^{-(1+\theta)s}}{(s+2)^2} ; 0 \leq |\theta| \leq 0.2 \dots\dots\dots(13)$$

พิจารณาโมเดลคณิตศาสตร์

$$\tilde{g}(s) = \frac{5(s - 1)e^{-s}}{(s + 2)^2} \dots\dots\dots(14)$$

Uncertain L(S) = [e^{-θs} - 1] ; 0 ≤ θ ≤ 0.2(15)

รูปที่ 3 แสดงการจำลองการตอบสนองของโมเดลคณิตศาสตร์แบบ Open loop เมื่อ |θ| = 0

หรือ $\tilde{g}(s) = g(s)$ ซึ่งเป็นกรณี Perfect model และรูปที่ 4 แสดงการจำลองการตอบสนองของโมเดลคณิตศาสตร์ แบบ Open loop เมื่อ |θ| = 0.2 เป็นกรณีที่ เกิด

Maximum Error รูปที่ 5 แสดง Bode Plot ของค่า Uncertainties โดยกำหนด

ให้ค่า $\beta_r = \frac{1}{\sqrt{2}}$ or $\beta_r = 3$ db จากรูปดังกล่าวได้แสดงค่า $[1(1 + \beta_r) + \beta_r]^{-1}$

เพื่อใช้ในการหาค่า time Constant ของฟิลเตอร์ ซึ่งจะได้น้อยกว่า 0.36 วินาที และเพื่อ

ให้เป็นไปตามคุณสมบัติของ IMC ข้อที่ 3 คือ $\lim_{s \rightarrow 0} h(s) = 1$ จะได้ฟิลเตอร์ของระบบเป็นดังนี้

$$h(s) = \frac{1}{(0.36s + 1)} \dots\dots\dots(16)$$

ขั้นต่อไป แยกตัวโมเดลคณิตศาสตร์ออกเป็นสองส่วนดังนี้ $\tilde{g}(s) = \tilde{g}_+(s) \cdot \tilde{g}_-(s)$

จะได้ $\tilde{g}_-(s) = \frac{5(s + 1)}{(s + 2)} \dots\dots\dots(17)$

และ $\tilde{g}_+(s) = \frac{(s - 1)e^{-s}}{(s + 1)} \dots\dots\dots(18)$

ดังนั้นตัวควบคุมระบบจะเป็น

$$g_c(s) = \frac{0.2(s + 2)^2}{(s + 1)} \dots\dots\dots(19)$$

และ $g'_c(s) = g_c(s) \cdot h(s) = \frac{0.2(s + 2)^2}{(s + 1)(0.36s + 1)} \dots\dots\dots(19)$

ที่ Steady State

$$g'_c(0) = \frac{4}{5}$$

เนื่องจาก

$$\tilde{g}'(0) = -\frac{5}{4}$$

$$\therefore g'_c(s) = -\frac{0.2(s+2)^2}{(s+1)(0.36s+1)} \dots\dots\dots(21)$$

รูปที่ 6 แสดงรายละเอียดของส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ โมเดลคณิตศาสตร์ ฟิลเตอร์ และ ทรานเฟอร์ฟังก์ชันของระบบในตัวอย่าง

รูปที่ 7 แสดงการตอบสนองของระบบควบคุมแบบป้อนกลับด้วย IMC ในกรณีที่ เป็น Perfect Model คือ $\tilde{g}(s) = g(s)$

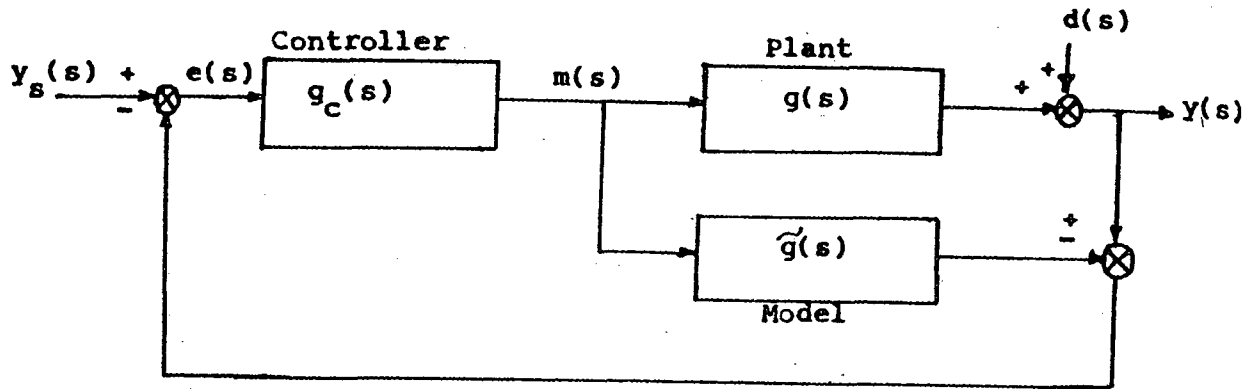
และรูปที่ 8 ให้แสดงการตอบสนองของระบบควบคุมแบบป้อนกลับด้วย IMC ในกรณีที่ $|\theta| = 0.2$ คือ Maximum Model Error

สรุป

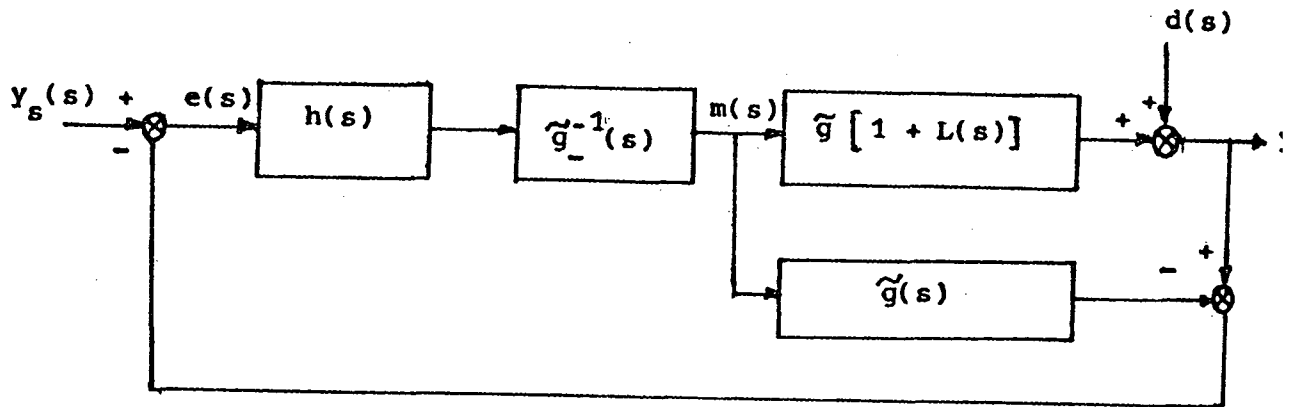
ระบบควบคุมแบบป้อนกลับด้วย IMC จะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ โมเดลคณิตศาสตร์ของระบบ, ตัวควบคุมระบบ และ ฟิลเตอร์ ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมีฟิลเตอร์เนื่องจากว่าไม่สามารถสร้างโมเดลให้เหมือนระบบจริงได้อย่างสมบูรณ์ การออกแบบตัวควบคุม และฟิลเตอร์ต้องอาศัยทฤษฎีความเสถียรของระบบควบคุมแบบป้อนกลับ จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า - Internal Model Control สามารถใช้ควบคุมระบบ หรือขบวนการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

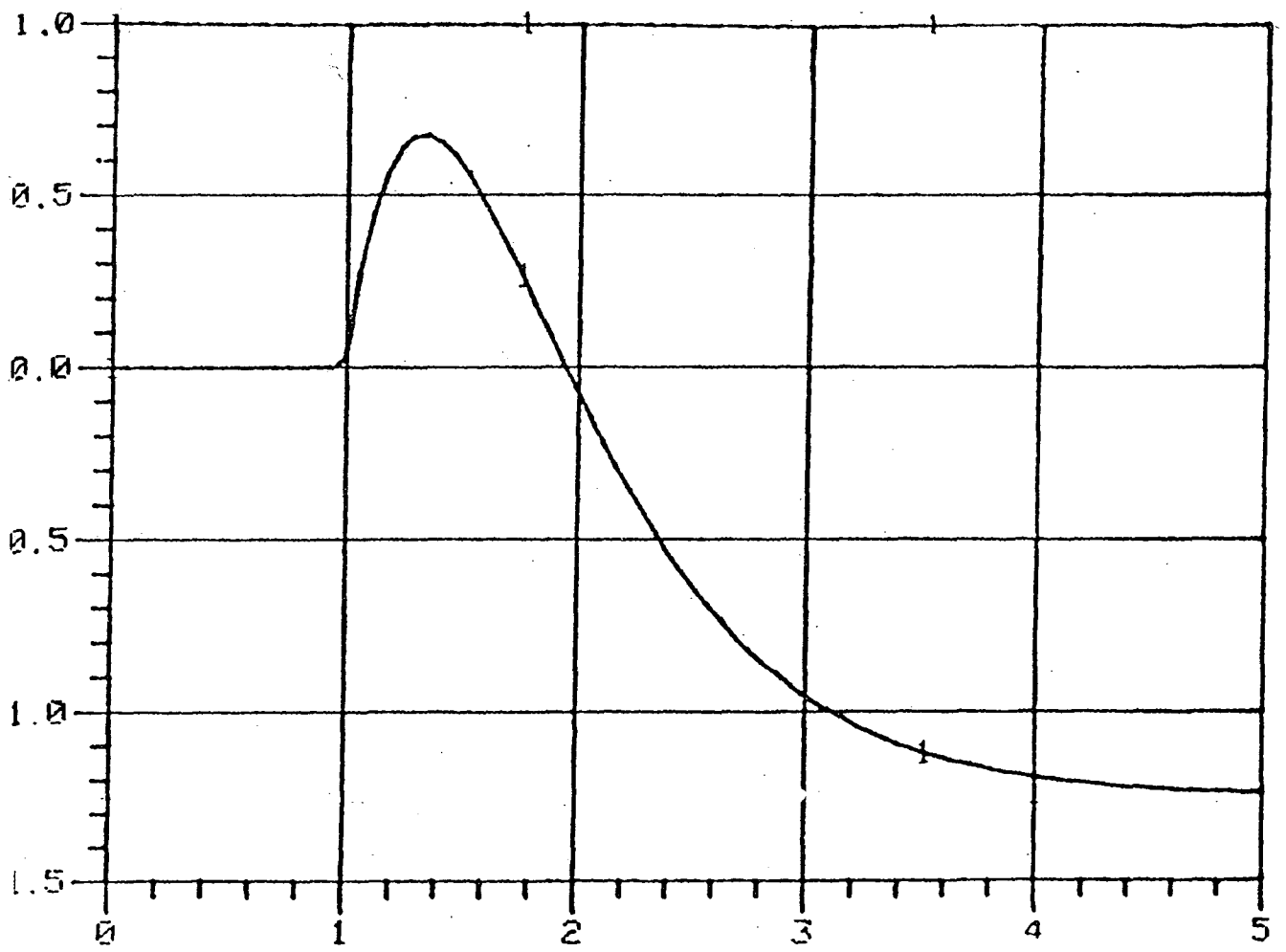
- [1] Garcia, C.E., Morari, M., "Internal Model Control 1 , A Unifying Review and Some New Results", Ing.Eng. Chem. Process. Des. Dev. PP. 308 - 323 , 1982.
- [2] Brosilow, C.B. "The Structure and Design of Smith Predictors from the Viewpoint of Inferential Control", Joint Automatic Control Conference Proceedings, Denver, CO, 1979.
- [3] Koppel, L.B. "Introduction to Control Theory with Application to Process Control" Prentice Hall : Englewood Cliffs, NJ 1968.

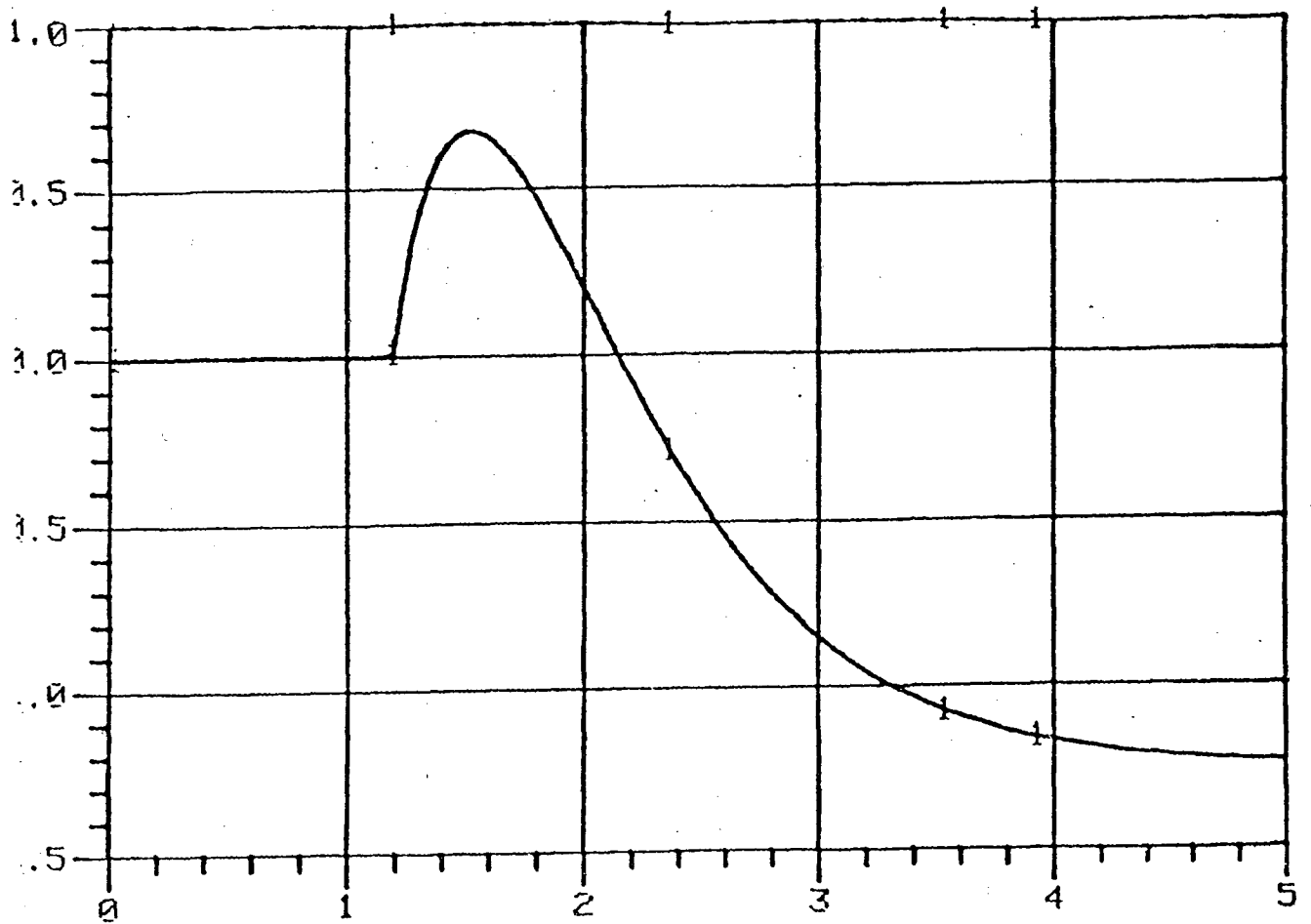
รูป 1 โครงสร้างการควบคุมระบบแบบ IMC

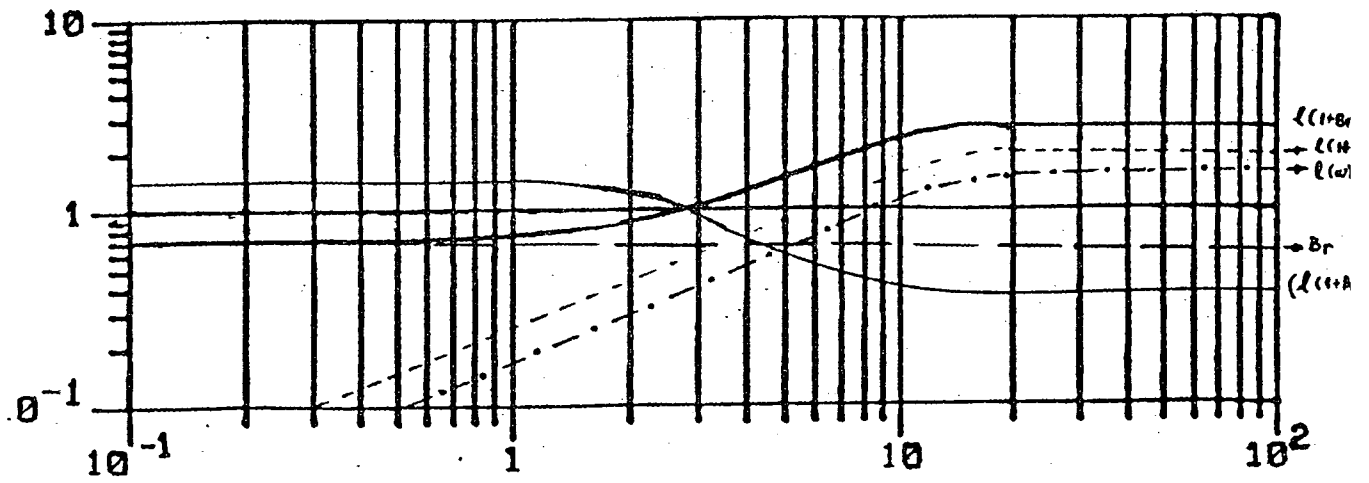
รูป 2 บล็อกไคอะแกรมการควบคุมระบบแบบ IMC ในกรณีที่โมเดลมีค่าผิดพลาด

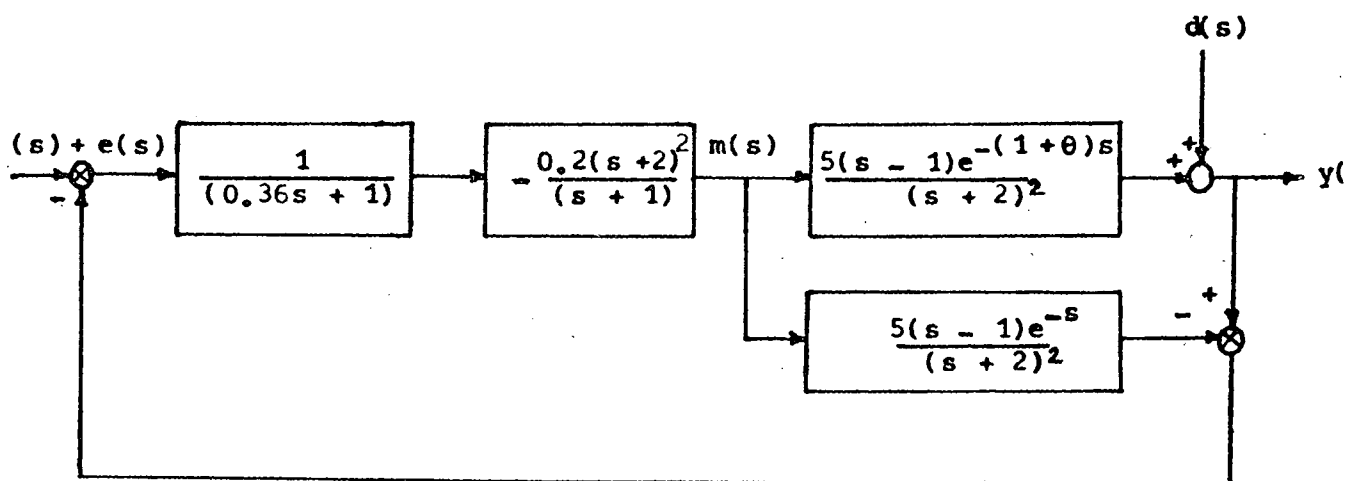
รูป 3 $g(s) = \frac{5(s-1)e^{-s}}{(s+2)^2}$ สำหรับอินพุตแบบขั้น

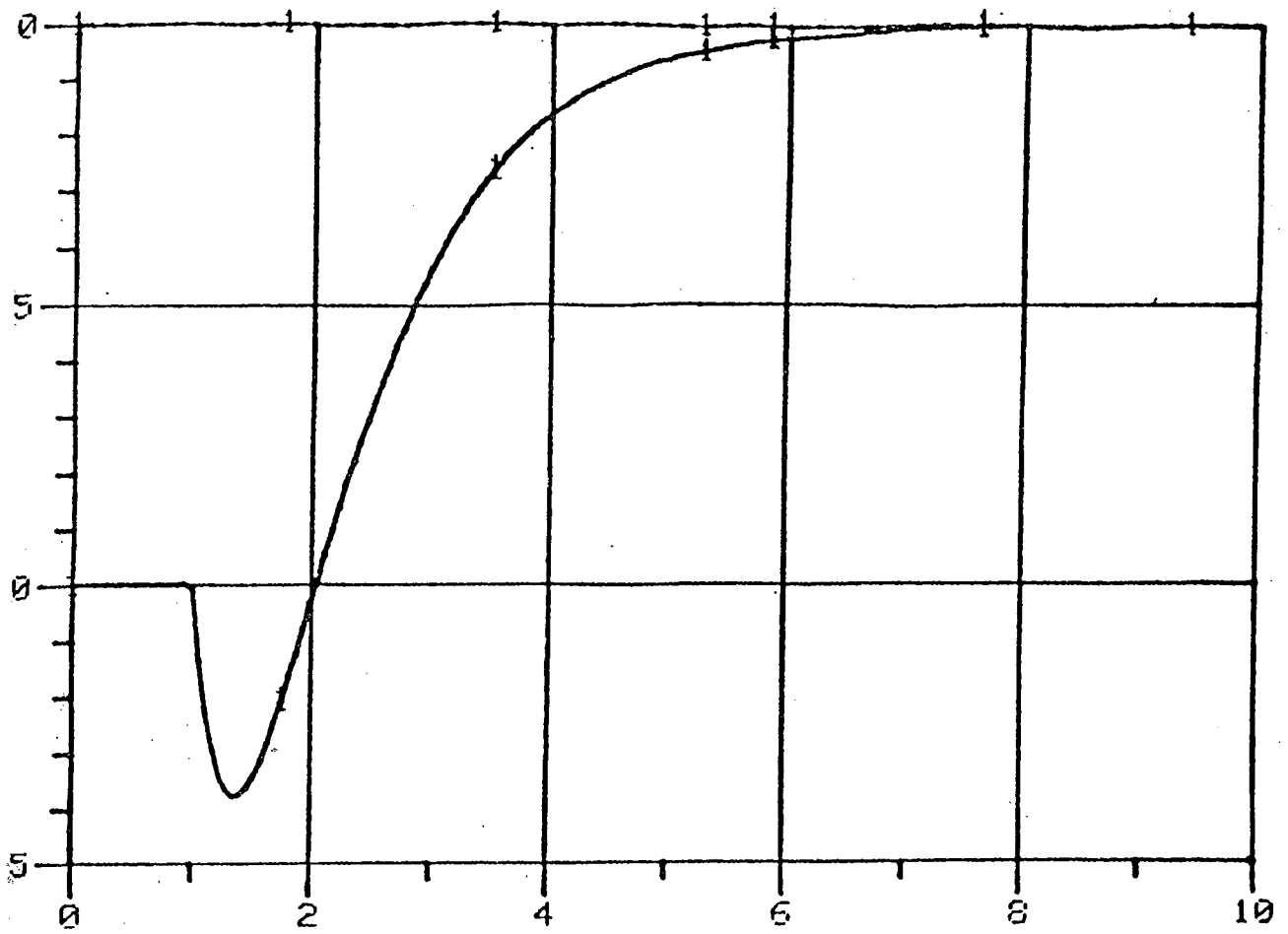
รูป 4 $g(s) = \frac{5(s-1)e^{-(1+\theta)s}}{(s+2)^2}$ สำหรับอินพุตแบบขั้น

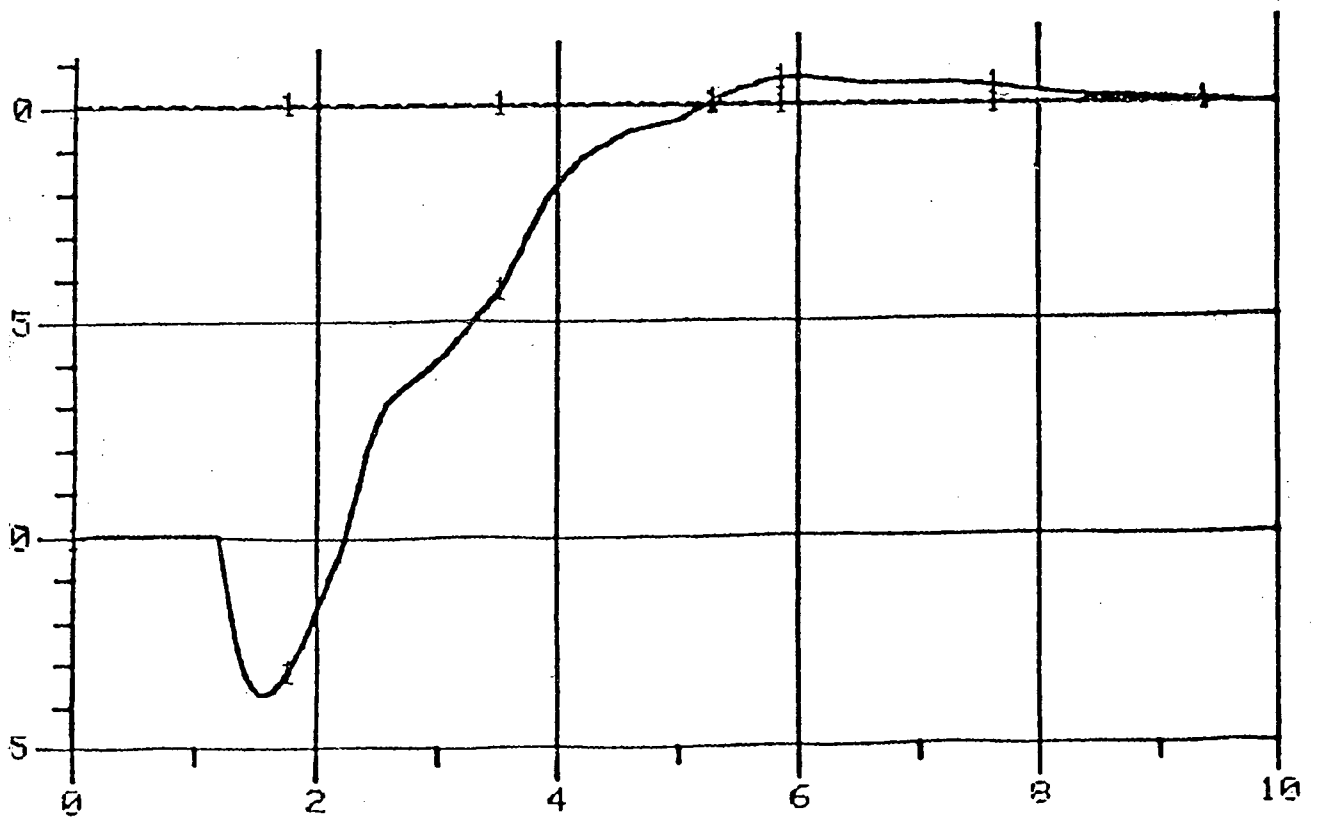
รูป 5 แสดง Bode Plot ของค่า Uncertainties

รูป 6 บล็อกไคอะแกรมของระบบในตัวอย่างควบคุมแบบ IMC

รูป 7 การตอบสนองของระบบปิดแบบป้อนกลับควบคุมด้วย IMC เมื่อโมเดลไม่มีค่าผิดพลาด

รูป 8 การตอบสนองของระบบปิดแบบป้อนกลับควบคุมด้วย IMC เมื่อโมเดลมีค่าผิดพลาดสูงสุด